

Gedicht van een onbekende dichter

Stil

Stil is de dag
en stilaan
gaat de tijd voorbij
waarin we
onze dagen meten

gedachten gaan voorbij
van hoe het was
nooit meer zal zijn
op deze aarde

en toch...
daar is dat vergezicht
die stad hoog op de berg
waar alle tranen
pijn en moeite
ja elke moment van eenzaamheid
voorbij zijn

voorbij de tijd
waarin we onze dagen meten
is daar
gezeten op de troon van God
het Lam dat sprak
het is volbracht
niet meer gebonden aan de tijd
van nu af aan
tot in eeuwigheid
zie...Ik maak alle dingen nieuw.